

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Kvædlinger eller Smaakvad

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 470. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1815_251-txt-shoot-idm14088/facsimile.pdf (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

479

Det var den bolte Herre,
Han tog de Zeteligg.
Og hændt dem ved sin Kerre,
Og drog til Asariig.
Han fylde Elvage
Med Liig, og saa tilbage
Han kørde i Triumph.

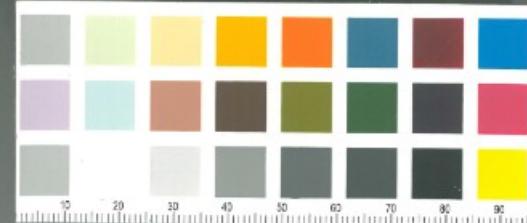
I hver en Klipperevne
Var nu en Kongevel,
Hon aged paa det Tævne
Og Luer gnisted ei;
Men løde Fuglefange,
Hensused over Vange,
Og Solen flinned klar. *)

*) Paa en Tid da Crirklen, især den conjecturale og divinatioriske, har som al Oplysning næaret en Høide som Gærdrene ei bremde om, tor jeg, for mit gode Navns og Rygtes Skyld, er undlade at nævne en Conjectur, som en af mine mythologiske Benner, som ret er en Hund efter Ale knap vi lærde kaldt Spurium og besidder udmerket Divinations-Sav, nylig for mig har gittet om Hamarshaim. Han erklærer dette Raad regnud for Spurium og paastaaer, at ester alle en sund Crirkels Regler og i fulge umiskjendelige Criteria, er dette Vers ingenfunde digtet i Hedenstabet, men i en ligefaa heilige Tid, som den nævnaende, nemlig i Dronning Margrethes Dage elbet

471

De User usortsvet
Nu holdt en Herredag,
Og hos dem under Savet
Sad Diserne i Mag,

Fort derestet, som en Slags Statuation til bekvæmte Dronning efter Kalmar-Unionen, eller som et Freders over hende. Om det er digtet i Danmark eller Norge, tor han ei bestemt afgjore, for det første taler Tonen, for det Andre Sproget, men Indholden foellates han foaledes: Thot, siger han, er aabenbar Nordens Land, og Norge er hans Hammer, Freia er Nordens Hjerte og Symbol paa Dannemacks Land, og Dannemack er da Belte, Everett er Jo-unheim, Magnus Smek og Albrecht er Thrymer, Valdes mæ Atterdag og Ivar Lykke er Luke, hvis Navn endeg spiller paa Lykke. At Thrymer skal Hammeren vil sige at Magnus Smek vil listet baade Skanæ og Norge til sig, at Thot måtte laane Freias Hjedeham, vil sige, baade at det var den danske Konge som nærede Magnus, og at han derifl brugte en Efterschandel. At Thrymer vilde have Freia for Hammeren betyder, at han vilde have Margrethe gift med sin Son, og gav dersor Skanæ og paa en Maade Norge fra sig, og vænde derved at støffe sin Slægt baade Dannemack og Norge, og det er en meget smuk Bending, at da han gjorde Dannemacks Kongedatter til Norges Dronning, lod han sig vie til Freia med Hammeren. At Thor kom istedenfor Freia, men i hender Klæder, betyder at Margrethe kom som en dansk Konge.

Og albrig for paa Thinge
Saa høit man hørde Kinge
De høie Nørners Pris.

Nu løftede sin Stemme
Den stærke Uar-Thor: *)
Alsader mig forglemme,
Saa sagde han og svor,
Om Freias gylbne Bænker
Teg nogensinde tænker
At sprænge stolt og kold.

datter men ind nord Mandemod, hun slog
Thrymer ihjel, da hun sangede Albrecht og sang
tede Uppsals Throne, og hun holdt Elvage else
Thing der hun sammenkniptede de nordiske Riger.
Hon har endnu den Conjectur at Jettelvinden
kunde betyde Lybek, og finder i Ordet Skilsl
ling et nyt Verbiis saavel herfor, som for
Sangens Hægthed, men dette og mere vil jeg
fortrigge, da det Sagte er nok til at vise min
Bens Habilitet i den ingenieuſe Critik, og jeg
trods mia store Forundering over, at det Alt kan
pasze saa, ingenlunde kan bifaade Conjecturen,
Har jeg derimod ikke bange for at anses for
overtrøst og sordomsfuld, vilde jeg hellere auſ
ſee Mythen for en Stogs Spaadom, der i Mar
geethes Dage vel ei fuldelig, men dog mærkelig
opſpildtes,

*) Dette samme sikkert det følgende er af Autograph.
S. 31 + 35.

